

1 Компанія та її діяльність

ПАТ «ДТЕК Октябрська ЦЗФ» (далі - Компанія) було створене по проекту інститута "Дніпрошахт" та введена в експлуатацію 28 грудня 1961 року.

Згідно з наказом Міністра вугільної промисловості УРСР від 18.06.1975р. ЦЗФ "Октябрська" перетворена в виробничу одиницю Донецького виробничого об'єднання "Донецьквуглезбагачення". З 24.05.1995р. ЦЗФ "Октябрська" перетворено в виробничу одиницю виробничого об'єднання "Добропіллявугілля". Згідно з наказами Міністра вугільної промисловості України від 12.09.1996р. №441 перетворено в Державне відкрите акціонерне товариство "Центральна збагачувальна фабрика "Октябрська". Згідно з наказами Міністра вугільної промисловості України від 16.09.1996р. № 464 ввійшло як дочірнє підприємство у склад державної холдингової компанії "Добропіллявугілля". Як дочірнє підприємство відкритого акціонерного товариства "Державна холдингова компанія "Укрвуглересурс-сервіс" товариство стало згідно з наказами Міністра вугільної промисловості України від 12.09.1996р. № 441 та № 479 від 04.10.1999р. Згідно наказу ФДМ України від 31.10.2000р. № 2250 ЦЗФ "Октябрська" перетворено із Державного відкритого акціонерного товариства в Відкрите акціонерне товариство. Згідно наказу Міністерства палива та енергетики України від 26.12.2001р. №692 товариство входить як дочірнє підприємство до складу ВАТ Державної холдингової компанії "Донбасвуглезбагачення". На загальних зборах акціонерів 19.05.2008 року (Протокол №1/2008) було прийняте рішення про зміну найменування Товариства на ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЦЕНТРАЛЬНА ЗБАГАЧУВАЛЬНА ФАБРИКА "ОКТЯБРЬСЬКА". На загальних зборах акціонерів 29.03.2011 року (Протокол №1) було прийняте рішення про зміну найменування Товариства на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДТЕК ОКТЯБРЬСЬКА ЦЗФ".

Компанія зареєстрована за адресою: вул. Красноармійська, буд. 1А, м. Білицьке, м.Добропілля, Донецька область, Україна, інд 85043.

Основною діяльністю Компанії є збагачення вугілля.

2 Основні принципи облікової політики

Основа підготовки інформації. Фінансова звітність Компанії на 31 грудня 2012 року була підготовлена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності. При підготовці цієї фінансової інформації керівництво виходило з наявної в його розпорядженні інформації щодо очікуваних стандартів, тлумачень, фактів та обставин, а також принципів облікової політики, які будуть застосовуватися, коли Компанія стане готувати свою першу повну фінансову звітність за МСФЗ за станом на 31 грудня 2013 року.

МСФЗ 1 вимагає від підприємства, що переходить на МСФЗ, скласти звіт про фінансовий стан згідно з МСФЗ на початок періоду на дату переходу на МСФЗ. Цей звіт про фінансовий стан є відправним пунктом для ведення бухгалтерського обліку відповідно до МСФЗ. Згідно з МСФЗ 1, для компанії, які застосовують МСФЗ у 2012 році, звіт про фінансовий стан згідно з МСФЗ на початок періоду буде датований 1 січня 2012 р., що є початком першого порівняльного періоду для включення до фінансової звітності згідно з МСФЗ. Згідно з МСФЗ 1, Компанія застосовує уніфіковані бухгалтерські принципи у звіті про фінансовий стан згідно з МСФЗ на початок періоду на дату переходу та протягом усіх періодів, представлених у її першій повній фінансовій звітності, складеній згідно з МСФЗ.

Відповідно до вимоги МСФЗ 1, попередня фінансова звітність згідно з МСФЗ є остаточною тільки після підготовки першого повного пакету фінансової звітності згідно з МСФЗ. Під час складання попередньої фінансової звітності згідно з МСФЗ керівництво повинне застосовувати МСФЗ, що є чинними станом на дату складання такої попередньої фінансової звітності згідно з МСФЗ, та враховувати будь-які Проекти будь-яких МСФЗ, наявні на зазначену дату. У результаті прийняття нових МСФЗ, які набудуть чинності 31 грудня 2013 р. (дата першого повного застосування МСФЗ Компанією), залишки на рахунках у попередній фінансовій звітності згідно з МСФЗ можуть змінитися, коли Компанія підготує перший повний пакет фінансової звітності на 31 грудня 2013 року.

Відповідно, попередня фінансова звітність згідно з МСФЗ, складена до підготовки першого повного пакету фінансової звітності згідно з МСФЗ, називається попередньою фінансовою звітністю згідно з МСФЗ. При підготовці попередньої фінансової звітності згідно з МСФЗ Компанія застосувала усі МСФЗ, що діють на дату останнього поданого звіту про фінансовий стан.

МСФЗ 1 вимагає, щоб компанія, що застосовує МСФЗ вперше, надала достатню інформацію з тим, щоб користувачі звітності могли зрозуміти суттєві коригування у звіті про фінансовий стан, і вимагає сум співставлення певних статей власного капіталу, поданих згідно з НП(с)БО, з сумами власного капіталу, поданими згідно з МСФЗ.

В Примітці 4 наводиться звіряння та опис коригувань, необхідних для переходу від фінансової звітності за НП(с)БО за 2011 та 2012 фінансові роки до капіталу на 1 січня 2012 р., на 31 грудня 2012 р. і прибутку і збитку по МСФЗ за 2012 рік.

Використання оцінок. Складання попередньої фінансової звітності Компанії згідно з МСФЗ вимагає від керівництва суджень, оцінок та припущень, які впливають на подані у фінансовій звітності суми доходів, витрат, активів та зобов'язань, а також розкриття інформації про умовні зобов'язання на звітну дату.

2 Основні принципи облікової політики (продовження)

Перерахунок іноземної валюти. Функціональною валютою Компанії є гривня.

Монетарні активи і зобов'язання в іноземній валюті перераховуються у функціональну валюту Компанії за офіційним обмінним курсом Національного банку України (НБУ) станом на відповідні звітні дати. Операції, деноміновані у валютах, що відрізняються від функціональної валюти, перераховуються у функціональну валюту із використанням курсу обміну, чинного на дату проведення операції. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту Компанії за обмінними курсами НБУ на кінець року, відображаються у складі прибутку чи збитку за рік. Перерахунок за курсами на кінець року не застосовується до немонетарних позицій, в тому числі до інвестицій у капітал. Вплив змін курсу обміну на справедливую вартість дольових цінних паперів обліковується як частина прибутку або збитків від зміни справедливої вартості.

Основні засоби. Компанія враховує основні засоби за переоціненою вартістю. Подальші надходження основних засобів обліковується за первісною вартістю. Первісна вартість об'єкту основних засобів включає витрати, безпосередньо пов'язані з його придбанням. Первісна вартість активів, створених самою Компанією, складається з вартості матеріалів, прямих витрат на оплату праці та відповідної частини виробничих накладних витрат.

Збільшення балансової вартості внаслідок переоцінки показується за кредитом в інших резервах у капіталі через інший сукупний дохід. Зменшення балансової вартості активу, яке компенсує попереднє збільшення балансової вартості того самого активу, відноситься на інші резерви у капіталі через інший сукупний дохід. Всі інші випадки зменшення балансової вартості відноситься на фінансовий результат. Однак, якщо збиток від знецінення того самого переоціненого активу раніше був визнаний у складі фінансового результату, сторно цього збитку від знецінення також визнається у складі фінансового результату. Щороку різниця між сумою амортизації, розрахованою на основі переоціненої балансової вартості активу, яка відноситься на фінансовий результат, та сумою амортизації, розрахованою на основі первісної вартості активу, переноситься з інших резервів на нерозподілений прибуток.

Витрати, пов'язані із заміною компонента основних засобів, який обліковується окремо, капіталізуються, а балансова вартість компонента, що замінюється, списується. Інші подальші витрати капіталізуються тільки в разі, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди відданої одиниці основних засобів. Всі інші витрати визнаються у звіті про фінансові результати у складі витрат у тому періоді, в якому вони понесені.

Визнання основних засобів припиняється у разі їх вибуття або в разі, якщо не очікується отримання майбутніх економічних вигод від подальшого їх використання. Прибуток та збитки від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння отриманих коштів з балансовою вартістю цих основних засобів і включаються до звіту про фінансові результати. Якщо переоцінені активи продаються, суми, включені до інших резервів, переносяться на нерозподілений прибуток.

У звіті про фінансові результати амортизація розраховується з використанням прямолінійного методу протягом терміну експлуатації окремих активів. Нарахування амортизації починається з дня придбання активу або, у відношенні самостійно створених активів, з моменту завершення створення активу і його готовності до експлуатації. Очікувані терміни експлуатації наведено нижче:

	<i>Строки експлуатації (у роках)</i>
Будівлі та споруди	від 10 до 50
Виробниче обладнання	від 2 до 30
Меблі, офісне та інше обладнання	від 2 до 15

Ліквідаційна вартість активу - це розрахункова сума, яку Компанія отримала б у даний час від вибуття активу, за вирахуванням витрат на вибуття, якби актив вже був у тому віці і в тому стані, які очікуються в кінці терміну його експлуатації. Коли Компанія має намір використовувати актив до кінця його фізичного існування, ліквідаційна вартість такого активу дорівнює нулю. Ліквідаційна вартість і терміни експлуатації переглядаються та, за необхідності, коригуються на кожну звітну дату.

Незавершене будівництво являє собою основні засоби, будівництво яких ще не завершено. Амортизація не нараховується на такі активи до їх введення в експлуатацію. Незавершене будівництво включає передоплати капітальних витрат.

Знецінення активів. Активи, які мають необмежений термін корисного використання не підлягають амортизації, але тестуються щорічно на предмет знецінення. У разі будь-яких подій або зміни обставин, які вказують на те, що відшкодування повної балансової вартості може стати неможливим, активи, які амортизуються, аналізуються на предмет їх можливого знецінення. Збиток від знецінення визнається у сумі, на яку балансова вартість активу перевищує його відшкодовувану суму. Відшкодовується сума активу - це його справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж або вартість використання, залежно від того, яка з них вища. Для розрахунків можливого знецінення активи групуються на найнижчому рівні, на якому існують окремо розрізнянні грошові потоки (на рівні одиниць, які генерують грошові кошти).

Класифікація фінансових активів. Компанія класифікує свої фінансові активи за такими групами: за справедливою вартістю через фінансовий результат; утримувані до погашення; видані позики та дебіторська заборгованість; та фінансові інструменти для подальшого продажу.

2 Основні принципи облікової політики (продовження)

Фінансові активи за справедливою вартістю через фінансовий результат - це торгові фінансові активи та активи, віднесені до категорії «за справедливою вартістю через фінансовий результат» у момент виникнення. Торгові інвестиції - це цінні папери або інші фінансові активи, куплені для отримання прибутку від короткотермінових коливань ціни або маржі дилера, або фінансові активи, включені в портфель, де є тенденція отримання короткострокового прибутку. Компанія відносить фінансові активи до категорії торгових інвестицій, якщо вона має намір продати їх незабаром після придбання. Торгові інвестиції не переводяться з цієї категорії в інші категорії, навіть якщо наміри Компанії в подальшому змінюються.

Позики та дебіторська заборгованість - це позики та дебіторська заборгованість, утворені Компанією шляхом надання грошових коштів, товарів, робіт, послуг безпосередньо боржникові, крім позик та дебіторської заборгованості, створених з наміром продажу негайно або в короткий термін. Видані позики та дебіторська заборгованість складаються переважно з дебіторської заборгованості з основної діяльності та іншої дебіторської заборгованості, крім придбаних позик, а також з векселів, придбаних в момент початкового випуску.

Інвестиції до терміну погашення - це непохідні фінансові активи з певними або обумовленими платежами та фіксованими термінами погашення, які керівництво Компанії має намір і можливість утримувати до строку їх погашення. Керівництво класифікує інвестиційні цінні папери як утримувані до погашення при їх первісному визнанні, а потім перевіряє доречність такої класифікації на кожну звітну дату. Фінансові інструменти Компанії, утримувані до погашення, складаються в основному з векселів.

Всі інші фінансові активи включені в категорію доступні для продажу.

Первісне визнання фінансових інструментів. Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через фінансовий результат, спочатку обліковуються за справедливою вартістю. Всі інші фінансові активи первісно визнаються за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операції. Справедливу вартість при початковому визнанні найкраще підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при початковому визнанні враховується тільки при виникненні різниці між справедливою вартістю та ціною операції, яку можуть підтвердити поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, при застосуванні яких використовуються тільки наявні доступні ринкові дані. Інвестиції для подальшого продажу показані за справедливою вартістю.

Подальша оцінка фінансових інструментів. Після первісного визнання позики та дебіторська заборгованість і активи, утримувані до погашення, оцінюються за амортизованою вартістю мінус збиток від знецінення. Амортизована вартість розраховується з використанням методу ефективної процентної ставки. Премії та знижки, включаючи початкові витрати на проведення операції, включаються до балансової вартості відповідного інструмента та амортизуються на підставі ефективної процентної ставки інструменту.

Резерв на знецінення дебіторської заборгованості створюється у випадках, коли існує об'єктивне свідчення того, що Компанія не зможе отримати повну суму заборгованості відповідно до початковими умовами. Сума резерву являє собою різницю між балансовою вартістю активу та поточною вартістю оціночних майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою. Сума резерву визнається у звіті про фінансові результати.

Припинення визнання фінансових активів. Компанія припиняє визнання фінансових активів, коли (а) активи вибули або права на грошові потоки від них закінчилися іншим чином, (б) Компанія передала, в основному, всі ризики та вигоди володіння або (в) Компанія не передавала і не зберігала в значній мірі всі ризики та вигоди володіння, але не зберегла контроль. Контроль зберігається, коли Компанія не має практичної можливості повністю продати актив незв'язаної стороні, не накладаючи при цьому додаткові обмеження на продаж.

Податок на прибуток. У цій фінансовій звітності податки на прибуток показані відповідно до вимог законодавства України, які введені в дію або практично були введені в дію станом на звітну дату. Витрати з податку на прибуток включають поточні податки та відстрочене оподаткування та відображаються у звіті про фінансові результати, якщо тільки вони стосуються операцій, які відображені у цьому самому або іншому періоді в інших сукупних доходах або безпосередньо у складі капіталу. У цьому випадку податок також визнається в інших сукупних доходах або безпосередньо у складі капіталу, відповідно.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, потрібно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподаткованого прибутку чи збитків поточного або попередніх періодів. Інші податки, крім податку на прибуток, показані у складі операційних витрат.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань відносно перенесених з минулих періодів податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності. Відповідно до винятку при первісному визнанні, відстрочені податки не визнаються у відношенні тимчасових різниць при початковому визнанні активу або зобов'язання в разі операції, яка при її первісному обліку не впливає ні на бухгалтерський, ні на податковий прибуток. Залишки відстроченого податку оцінюються за ставками оподаткування, що діють або плануються до введення в дію на звітну дату і які, як очікується, будуть застосовуватися в періодах, коли буде сторнирована тимчасова різниця або використаний перенесений податковий збиток. Відстрочені податкові активи для цілей оподаткування тимчасових різниць, що віднімаються, та перенесених з попередніх періодів податковим збитків визнаються тільки в тій мірі, в якій існує впевненість у тому, що в наявності буде оподатковуваний прибуток, відносно якого можна буде реалізувати від'ємники суми.

